

Η νΚΑ μπροστά στο 4ο συνέδριό της

28.10.16

Το 4ο Συνέδριο της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα πραγματοποιηθεί στις 13, 14 και 15 Ιανουαρίου 2017

Στον κόσμο αυτό, αν ήρθες μόνο για να μετρήσεις τα χρόνια σου και να ζήσεις μια ήσυχη και φρόνιμη ζωή, δεν έχεις να φοβηθείς τίποτα. Ποτέ τους φρόνιμους ανθρώπους, δεν τους πείραξε κανείς. Μα αν είναι να χαθεί κάποτε ο κόσμος, θα χαθεί από τους φρόνιμους. Αυτοί με την φρονιμάδα τους, βοήθησαν τους ισχυρούς να γίνουν ακόμα ισχυρότεροι.

Μενέλαος Λουντέμης

Οι θέσεις του απερχόμενου Κεντρικού Συμβουλίου (ΚΣ) εν όψει του 4ου συνεδρίου της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση (νΚΑ) είναι η δική μας **συμβολή στην αναγκαία ανασυγκρότηση των κοινωνικών και πολιτικών αντιστάσεων, της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς που θα πηγαίνει τους αγώνες και τα «Όχι» μέχρι τέλους, και, πάνω από όλα, εκείνης της συλλογικής απειθαρχίας** που απέναντι στις προτροπές περί σύνεσης και «φρονιμάδας» για την επίτευξη των εθνικών στόχων θα βροντοφωνάζει: Δεν θα υπακούσουμε!

Οι θέσεις θα δημοσιευθούν σύντομα στην ιστοσελίδα της νΚΑ, ενώ ταυτόχρονα θα ανοίξει ο **δημόσιος προσυνηδριακός διάλογος** από τις στήλες της εφημερίδας *Πριν*, τις «Αναιρέσεις» και τα ηλεκτρονικά μέσα της νΚΑ. Η δημοσίευση των θέσεων του ΚΣ επιδιώκει να αποτελέσει το εναρκτήριο λάκτισμα ενός πραγματικά πλούσιου και γόνιμου διαλόγου, μιας ζωντανής και «εφ όλης της ύλης» συζήτησης, όχι μόνο εντός της νΚΑ αλλά ευρύτερα εντός του αντικαπιταλιστικού δυναμικού, της νεολαίας της ριζοσπαστικής δράσης και της νέας κομμουνιστικής αναζήτησης, με κορύφωση τις τριήμερες εργασίες του συνεδρίου μας στις 13,14 και 15 Ιανουαρίου 2017. Στην πορεία προς το 4^ο συνέδριο της νΚΑ κατατίθεται και η εισηγητική πρόταση της μειοψηφίας του κεντρικού συμβουλίου, σε μια προσπάθεια πιο πλέριας και ουσιαστικής συζήτησης των μεγάλων ζητημάτων της εποχής μας.

Το διάστημα που μεσολάβησε από την 4^η συνδιάσκεψη της νΚΑ (Μάρτιος 2013), σημαδέυτηκε από την άνοδο και την πτώση των μεγάλων αντιμνημονιακών αγώνων, την σταδιακή ηγεμονία της πολιτικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ και την οριστική του μετάβαση στην αποδοχή του τρίτου μνημονίου και συνολικά της αστικής στρατηγικής. Όλο αυτό το διάστημα, **η νΚΑ βρέθηκε στην πρώτη γραμμή των αγώνων του λαού και της νεολαίας, έδωσε την μάχη για μια αντικαπιταλιστική πολιτική γραμμή και μέτωπο κόντρα στις αυταπάτες του δήθεν εύκολου και ανερευθιάστου κοινοβουλευτικού και ευρωπαϊκού δρόμου.** Σε αυτή την πορεία, ξεχωρίζουμε την προσπάθεια μας για την ανασυγκρότηση του νεολαιίστικου κινήματος και όλων των συνιστωσών του. Η εμπειρία μας από το φοιτητικό κίνημα και την παρέμβαση μέσα από την Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (ΕΑΑΚ), τα πρώτα βήματα στους μαθητές μέσα από τον «Ανυπόταχτο Μαθητή», η συστηματική προσπάθεια μας στη νέα εργατική βάρδια μέσα από την Attack, την «Λάντζα» και μια σειρά άλλων συλλογικοτήτων, αλλά και η προσπάθεια συγκρότησης ενός πολιτιστικού-ιδεολογικού αντιπροτάγματος μέσω του συνολικού εγχειρήματος των «Αναιρέσεων», αποτελούν πολύτιμη πρώτη ύλη για την αναγκαία συζήτηση μας. Συμμετέχοντας, ταυτόχρονα, και στην ευρεία διαδικασία

προετοιμασίας του 4ου συνεδρίου του NAP επιδιώκουμε να διαβάσουμε βαθύτερα την εποχή, να αποτιμήσουμε την συλλογική εμπειρία, να ανοίξουμε ξανά τη συζήτηση για την προοπτική συνολικά του κινήματος και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σήμερα, με αυτοκριτική, συντροφικό διάλογο και πάνω από όλα εποικοδομητική διάθεση που δεν θα πετάει το μωρό μαζί με τα απόνερα.

Η αναγκαία αλλαγή σελίδας που απαιτείται σήμερα στο κίνημα της νεολαίας θέτει νέα και αναβαθμισμένα καθήκοντα στην ΝΚΑ αλλά και συνολικά στην ανατρεπτική και αντικαπιταλιστική αριστερά. Προκειμένου να μπορέσουμε να συμβάλουμε από αναβαθμισμένη σκοπιά σε αυτή την κατεύθυνση, θεωρούμε πως απαιτείται η εργατική στροφή και ο κομμουνιστικός μετασχηματισμός της ίδιας της ΝΚΑ, ώστε να αφουγκραστεί και να επικοινωνήσει με τις ανάγκες και τις αναζητήσεις της νεολαίας της «μουτζούρας», της νεολαίας των κακοπληρωμένων και περιστασιακών δουλειών, της νεολαίας της στραγγαλισμένης παιδείας, της νεολαίας της σύγχρονης μετανάστευσης. Η σύγχρονη επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση μπορεί να αποτελέσει «πολιτικό νεύρο» και καταλύτη των συλλογικών αντιστάσεων της νέας γενιάς, να δώσει μορφή, περιεχόμενο και κατεύθυνση στα όνειρα της νεολαίας. Δεν σκοπεύουμε να γίνουμε η χαμένη γενιά της ανεργίας και της μετανάστευσης. Όπως τονίζει και το κεντρικό σύνθημα του συνεδρίου μας: **Νέοι αγωνιζόμαστε! Νέοι θα νικήσουμε!**

Με αυτά τα ερωτήματα αναμετράται το πολιτικό κείμενο των θέσεων του 4ου συνεδρίου της ΝΚΑ, με επιδίωξη την αναβαθμισμένη συμβολή των δυνάμεων της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης σε μια υπόθεση όπου ο πρωταγωνιστικός ρόλος δεν μπορεί παρά να είναι υπόθεση των ίδιων των αγωνιστών και των εργαζόμενων, καταστάλαγμα των εμπειριών και της ωριμότητάς τους κι όχι υπόθεση κάποιων επιτελείων ή κομματικών γραφείων.

Νέοι αγωνιζόμαστε, νέοι θα νικήσουμε!

Βασικές κατευθύνσεις των Θέσεων του Κ.Σ. της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση για το 4ο Συνέδριο

Σε κάθε περίοδο καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και ειδικότερα σε εποχές βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, όπως η σημερινή, **ο ρόλος της νέας γενιάς και του νεολαιίστικου κινήματος αναδεικνύονται σε καθοριστικό ζήτημα.** Αφετηρία οποιαδήποτε σκέψης για την σημερινή κατάσταση της νεολαίας, τη διαμόρφωση της συνείδησής της και την οικοδόμηση ενός σύγχρονου αντικαπιταλιστικού και επαναστατικού ρεύματος είναι η ιστορική τομή που εξελίσσεται στη νέα βάρδια της εργατικής τάξης. Η «γενιά Υ», όπως αποκαλούνται σε διεθνείς έρευνες οι σημερινοί νεοεισερχόμενοι στην παραγωγή, αποτελεί μια γενιά μορφωμένη εν μέσω μιας τεχνολογικής έκρηξης, εξοικειωμένης με το διαδίκτυο, τους υπολογιστές και τα κοινωνικά δίκτυα. Ταυτόχρονα, η νεολαία έχει αποτελέσει το πειραματόζωο στο οποίο δοκιμάζονται και εφαρμόζονται σε μεγαλύτερο βαθμό και με σκληρότερο τρόπο όλες οι αντιδραστικές τομές. Βρίσκεται στο επίκεντρο του νέου διαμορφωνόμενου εργασιακού μεσαίωνα, με μέτρα ειδικά προσανατολισμένα σε αυτή (π.χ. κατώτατος μισθός ειδικά για τους νέους) και αποτελεί την κύρια λεία της μάστιγας της ανεργίας αλλά και του σύγχρονου κύματος μετανάστευσης.

Η ζωή των νέων διαπερνάται από ανασφάλεια, αβεβαιότητα και από τον διαρκή μετεωρισμό από τη μια ιδιότητα στην άλλη: εκπαιδευόμενος, καταρτιζόμενος, απασχολήσιμος, (εσχάτως και ωφελούμενος!) εργαζόμενος, άνεργος, και πάλι απ' την αρχή, κάτι που διαλύει κάθε σταθερά στη ζωή τους. Από το σχολείο μέχρι το πανεπιστήμιο, είναι αναγκασμένοι να αθροίζουν προσόντα, ανάμεσα στα φροντιστήρια και το καθημερινό διάβασμα σε εξοντωτικούς ρυθμούς. Παράλληλα, ολοένα και περισσότεροι νέοι αποκλείονται από τους ταξικούς φραγμούς όλο και πιο νωρίς από το δικαίωμα στην μόρφωση. Από την άλλη, όμως, οι νέοι έχουν όλο και λιγότερα να χάσουν, όλο και λιγότερα που τους κρατούν «δεμένους» με αυτή την κοινωνία της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Βρίσκονται

επομένως «πιο κοντά» σε ανατρεπτικές-ριζοσπαστικές απαντήσεις και προσεγγίζουν με νέο τρόπο το κίνημα, την Αριστερά και την πολιτική της χειραφέτησης.

Συνολικά σήμερα, **η νεολαία βιώνει πιο έντονα από ποτέ τη γιγαντιαία αναντιστοιχία μεταξύ των δυνατοτήτων της εποχής και της πραγματικότητας που ζει.** Αυτή η γιγαντιαία αναντιστοιχία γεννά δύο αντίστοιχες και αλληλοσυγκρουόμενες ιδεολογικοπολιτικές τάσεις στη νεολαία: από τη μία, την τάση του φόβου και της υποταγής και, από την άλλη, την τάση του ριζοσπαστισμού και της «αισιοδοξίας των δυνατοτήτων». Θεωρούμε πως σήμερα υπάρχουν δυνατότητες για μια ποιοτική στροφή στο κίνημα και στην οργάνωση της νεολαίας, η οποία μπορεί να επιδράσει πολλαπλασιαστικά στο γενικότερο συσχετισμό δύναμης.

Αντικαπιταλιστική ανατροπή της βαρβαρότητας

Στην Ελλάδα ζούμε εδώ και πολλά χρόνια την επέλαση του δόγματος του σοκ, που συνοδεύεται από την προκλητική αναδιανομή του πλούτου υπέρ των ισχυρών, την πεμπουσία δηλαδή της πολιτικής του κεφαλαίου για την αξιοποίηση της «κρίσης ως ευκαιρία». Με επωδό την «ανάπτυξη» παρελαύνουν οι θρασύδειλοι της επίσημης πολιτικής σκηνής επάνω στα συντρίμια των εργασιακών σχέσεων και των δικαιωμάτων της κοινωνικής πλειοψηφίας, την ώρα που ο κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός αναδεικνύει την πιο βάρβαρη ευθυγράμμιση οικονομικής, πολιτικής και κρατικής βίας. Το δίλημμα όμως της εποχής μας δεν είναι να διαλέξουμε ποιός θα διαχειριστεί καλύτερα μια ήδη προαποφασισμένη πολιτική, αλλά η αποδοχή ή η απόρριψή της. **Η ίδια η πραγματικότητα, εξάλλου, θέτει τα ερωτήματα καθαρά: είτε συνέχιση της βαρβαρότητας της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης, είτε αντικαπιταλιστική ανατροπή της! Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει!**

Όλη η προηγούμενη περίοδος σφραγίστηκε από μεγάλους αγώνες, με κορυφώσεις και υφέσεις. Οφείλουμε να σταθούμε στην αποτίμηση του πολύμορφου κινήματος, να αναγνωρίσουμε τις δυσκολίες και τα όρια που έχουν επιδείξει οι αγώνες, ειδικά απέναντι σε ένα ιστορικό μεταίχμιο όπως το σημερινό, όπου η έκβαση του θα σφραγίσει τον συσχετισμό δύναμης για τα επόμενα χρόνια. Γίνεται όλο και πιο φανερό ότι η επίθεση του κεφαλαίου δεν μπορεί να ανατραπεί παρά μόνο με ένα ριζικά ανασυγκροτημένο κίνημα αντικαπιταλιστικής ανατροπής, που θα κλονίσει συθέμελα την αστική κυριαρχία.

Πιο ειδικά, θέλουμε να σταθούμε στο ρόλο της νέας γενιάς σε αυτή την υπόθεση. Η νεολαία αποτελεί εκείνη την εύφλεκτη ύλη, όπου αντί να καταβαραθρώνεται μέσα στη βαρβαρότητα του καπιταλισμού και της κρίσης του, μπορεί μέσα από την κομμουνιστική οργάνωση και στράτευση, να αποτελέσει κινητήρια δύναμη για τις νέες επαναστατικές απόπειρες και τον κομμουνισμό της εποχής μας. **Η νέα γενιά και το κίνημά της μπορούν και πρέπει να σηκώσουν το γάντι και να πρωταγωνιστήσουν στην ιστορικών διαστάσεων κοινωνική, πολιτική και ιδεολογική αναμέτρηση που λαμβάνει χώρα** στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο. Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης θα εξαρτηθεί σε μεγάλο βαθμό από την συγκρότηση ή όχι, και με ποιους όρους, ενός νεολαιίστικου κινήματος εργατικής κατεύθυνσης. Ενός κινήματος με συνέχεια, με ενιαίο και συνολικό χαρακτήρα, με ανατρεπτικά αιτήματα πάλης, που θα συναντιούνται σε έναν κοινό ιστό η εργατική με την φοιτητική νεολαία, οι μαθητές με τους νέους άνεργους, οι βαουτσεράδες με τους σπουδαστές των ΙΕΚ αλλά και η μάχη ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση με την πάλη για εργατικά δικαιώματα, και η αντιπολεμική-αντιιμπεριαλιστική δράση με την πάλη για τις λαϊκές ελευθερίες. Η νεολαία μπορεί να αποτελέσει έναν βασικό και πολύτιμο κρίκο για την συνολική ανασύνταξη του στρατοπέδου «των από κάτω» σε αυτή την καμπή της κοινωνικοπολιτικής αναμέτρησης.

Κεντρικός στόχος της νΚΑ, από κοινού με το ΝΑΡ, είναι η συμβολή στην ανάπτυξη των προϋποθέσεων και των δυνατοτήτων για μια αποφασιστική στροφή στο νεολαιίστικο και εργατικό κίνημα, για την εισβολή του λαού και της νεολαίας στο προσκήνιο, για την αντεπίθεση

του κινήματος με στόχο την επιβολή κατακτήσεων στα ζωτικά κοινωνικά προβλήματα και την αντικαπιταλιστική ανατροπή της μαύρης αντεργατικής πολιτικής και της καπιταλιστικής αναδόμησης που επιβάλλουν κεφάλαιο και ΕΕ. Για την ανατροπή της επίθεσης αλλά και της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που την υλοποιεί, με εργατική-λαϊκή αριστερή αντιπολίτευση και αγωνιστικό μέτωπο ρήξης-ανατροπής. Μια τέτοια πολιτική πρόταση θα είναι άλλη μια διακήρυξη στο κενό, αν δεν επικοινωνεί και δεν στηρίζεται:

- Σε ένα πλατύ ριζοσπαστικό πολιτικό κίνημα της νεολαίας που μαζί με ένα ταξικά αναγεννημένο εργατικό κίνημα θα επιβάλλει κατακτήσεις και θα δημιουργεί ρήγματα και ανατροπές στην αστική επίθεση.
- Σε ένα αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό ρεύμα στην νεολαία και στην μετωπική του έκφραση. Στην αποφασιστική ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην νεολαία σαν πρώτο βήμα αυτής της προσπάθειας.
- Στην ενίσχυση-συγκρότηση μιας επαναστατικής κομμουνιστικής οργάνωσης στην νεολαία, που από την δική της σκοπιά θα ενισχύει το συνολικό στόχο για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό κόμμα.

Προκειμένου η νΚΑ να συμβάλλει από αναβαθμισμένη σκοπιά σε αυτή την κατεύθυνση θεωρούμε ότι απαιτείται ο κομμουνιστικός μετασχηματισμός της και με αυτό το κεντρικό ερώτημα επιδιώκουμε να αναμετρηθούμε στην πορεία προς το 4^ο συνέδριο. Ο αναγκαίος κομμουνιστικός μετασχηματισμός της νΚΑ δεν μεταφράζεται σε μια εσωστρεφή διαδικασία ιδεολογικής ενδοσκόπησης και αποκοπής από τα άμεσα πολιτικά καθήκοντα. Θεωρώντας την ίδια την κομμουνιστική απελευθέρωση όχι μόνο ως τελικό σκοπό αλλά ως βασικό μέτρο, κριτήριο και πυξίδα για τα συνολικά μας καθήκοντα, ο κομμουνιστικός μετασχηματισμός της νΚΑ σημαίνει καταρχάς τον μετασχηματισμό του τρόπου δουλειάς, των ιεραρχήσεων, της διάταξης των δυνάμεων μας, σε μια προσπάθεια αντιστοίχισης του μέσου (εν προκειμένω, της οργάνωσης νεολαίας) με την απεραντοσύνη του σκοπού της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Άλλωστε, η ίδια η ανάγκη συγκρότησης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος, πλευρά της οποίας φιλοδοξεί να αποτελέσει και η συμβολή της νΚΑ, έχει εξ ορισμού εξώστρεφο χαρακτήρα καθώς εκφράζει την ανάγκη έκφρασης της στρατηγικής εντός της τρέχουσας αναμέτρησης. Πιο συγκεκριμένα μια τέτοια κατεύθυνση σημαίνει:

Α. Ανέβασμα του πήχη των πολιτικών φιλοδοξιών για τον ρόλο της νΚΑ στην τρέχουσα κοινωνικοπολιτική αναμέτρηση στην Ελλάδα. Αναμέτρηση με το καθηλωτικό ΤΙΝΑ της κυρίαρχης ιδεολογίας από την σκοπιά της αναζήτησης λύσεων στα βασικά προβλήματα της κοινωνίας και της νεολαίας, «ενάντια και έξω» από το καπιταλιστικό πλαίσιο και το υπερ-όπλο του κεφαλαίου που λέγεται ΕΕ. Από αυτή την σκοπιά, επιδιώκουμε την ανώτερη συγκρότηση σε περιεχόμενο και μορφές πάλης του νεολαιίστικου κινήματος, με το ξεπέταγμα του κινήματος της νέας εργατικής βάρδιας, την ουσιαστική ανασυγκρότηση του φοιτητικού κινήματος και την αντιστοίχιση του στις νέες συνθήκες, και την συστηματική παρέμβαση στον κρίσιμο χώρο των σχολείων. Μόνο από ένα τέτοιο πρίσμα μπορεί να εκφραστεί σε κάθε στιγμή μια μαζική ανατρεπτική γραμμή παρέμβασης από την σκοπιά της εργατικής πολιτικής. Ως ενότητα δηλαδή περιεχομένου, τρόπου υλοποίησης, σκοπού και προοπτικής.

Β. Εργατική στροφή στη δουλειά μας. Αξιοποιώντας το θετικό κεκτημένο της Attack, της «Λάντζας» αλλά και άλλων εγχειρημάτων νεολαιίστικης εργατικής αναφοράς, επιδιώκουμε να βαθύνουμε την απεύθυνση και γείωση της νΚΑ με την εργαζόμενη νεολαία, τη νεολαία της ανεργίας και της επισφάλειας. Επιδιώκουμε η επόμενη μέρα του συνεδρίου της νΚΑ να σηματοδοτήσει την ουσιαστική εκκίνηση της παρέμβασης μας στον χώρο της εργατικής νεολαίας, των ΤΕΙ, των νυχτερινών, των ΙΕΚ αλλά και των χώρων όπου εργάζεται η νεολαία, πλευρές που δίνουν δυνατότητα πανκοινωνικής επιρροής της πολιτικής πρότασης και του ρεύματος μας.

Γ. Πλατιά απεύθυνση στην νεολαία. Αυτή η εικόνα του εύρους των καθηκόντων μας επιβάλλει πιο ανοιχτά -πιο πειραματικά να τολμήσουμε να βουτήξουμε σε αχαρτογράφητα νερά, να δουλέψουμε

πάνω στις μορφές και στο περιεχόμενο του νεολαιίστικου κινήματος. Το μεγαλύτερο στοίχημα άλλωστε για την επαναστατική αριστερά την επόμενη περίοδο είναι να συνδεθεί με τις πολύπλοκες και πολυεπίπεδες ριζοσπαστικές διαθέσεις της νεολαίας. Και αυτή είναι μια προσπάθεια που ξεκινά από τους χώρους δουλειάς της νεολαίας σήμερα αλλά επεκτείνεται σε όλα τα επίπεδα της καθημερινής ζωής, τον ελεύθερο χρόνο, τον πολιτισμό κ.α. Άλλωστε, τα πολιτικά ρεύματα οικοδομούνται στην ζωντανή σχέση μιας οργάνωσης με αυτές τις τάσεις, την κατανόηση, την διαπάλη και την ανώτερη πολιτικοποίηση τους. Κεντρικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια μας παίζουν όλες οι πλευρές του εγχειρήματος των «Αναιρέσεων» (φεστιβάλ, λέσχες, περιοδικό, κάμπινγκ) με τις οποίες επιδιώκουμε την οικοδόμηση μόνιμων εργαλείων πολιτιστικής και ιδεολογικής παρέμβασης στην δραστήρια και μαχητική νεολαία.

Για ένα αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό ρεύμα στη νέα γενιά!

Η γονιμοποίηση της δυνατότητας ορμητικής εισβολής του νεολαιίστικου κινήματος, και αλλαγής των ευρύτερων συσχετισμών δεν είναι κλεισμένο ραντεβού με την ιστορία • αντίθετα απαιτεί και τις αντίστοιχες οργανωτικές και πολιτικές μορφές που θα εκφράζουν τις πιο βαθιές επαναστατικές αναζητήσεις και διεργασίες στη νεολαία και θα συγκροτούν τους δρόμους που η εν δυνάμει ενέργεια θα μετασηματίζεται σε εν ενεργεία δύναμη. Ειδικά μπροστά στα νέα ανώτερα διλήματα της εποχής, όσο εκρηκτικές και θεαματικές θα είναι οι απόπειρες διεκδίκησης και νίκης, άλλο τόσο απογοητευτικές θα είναι οι υποχωρήσεις και οι παραδόσεις άνευ όρων. Η συγκλονιστική περίοδος αγώνων του προηγούμενου διαστήματος, έθεσε ευθέως τα ερωτήματα: **με ποιο τρόπο θα συγκεντρώσουμε δυνάμεις, ικανές να αναμετρηθούν και να νικήσουν** απέναντι στην υπεροπλία του αντιπάλου; Από ποιους δρόμους, οι εμβρυακές και αυθόρμητες αντιστάσεις θα αρθρώνονται σε ένα ενιαίο πολιτικό σχέδιο με στρατηγική οπτική;

- Η πρώτη και ουσιαστική προϋπόθεση είναι η οργάνωση της ίδιας της νεολαίας. Αν στην εργατική τάξη οι «παλιές μορφές» έχουν γραφειοκρατικοποιηθεί, στην νεολαία ουσιαστικά δεν υπάρχουν. Άρα το ζήτημα της κατεύθυνσης, του πειραματισμού και της πάλης για την δημιουργία μορφών οργάνωσης του αγώνα για την κοινωνική, πολιτική, πολιτιστική χειραφέτηση της νεολαίας είναι ο πρώτος όρος για την οικοδόμηση ενός αντικαπιταλιστικού-επαναστατικού ρεύματος στην νεολαία.

- Την ίδια στιγμή που το λεγόμενο κοινωνικό ζήτημα στην νεολαία (μόρφωση, παιδεία, εργασία, ασφάλιση, υγεία) οξύνεται εκρηκτικά και πρέπει διαρκώς και τολμηρά να ψηλαφούμε αγωνιστικούς δρόμους πάλης και επιβολής νικών σε αυτά τα ζητήματα, ταυτόχρονα δεν υπάρχει πια διεκδίκηση που να μη συνδέεται με την συνολική πάλη ενάντια στα μνημόνια, την κυβέρνηση, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Οι μάχες επομένως που δίνονται πρέπει να πολιτικοποιούνται, και να συνενώνονται σε ανώτερο επίπεδο κατακτώντας το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που είναι σήμερα αναγκαίο για την υπεράσπιση των αναγκών και των δικαιωμάτων της νεολαίας.

- Κρίσιμο ζήτημα είναι ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας. Στόχος μας είναι η «πτέρυγα» να γίνει -συνολικά ή έστω στο μεγαλύτερο κομμάτι της- «υποκείμενο» της οικοδόμησης του αντικαπιταλιστικού-επαναστατικού ρεύματος στην νεολαία. Υπό αυτή την σκοπιά, παλεύουμε για μια ουσιαστική αναγέννηση της ΕΑΑΚ στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ αλλά και την εμφάνιση της πτέρυγας στην εργατική νεολαία και στη γειτονιά.

- Συνολικά σήμερα απαιτείται η οικοδόμηση μιας ευρύτερης κοινωνικοπολιτικής πρωτοπορίας, μιας ανατρεπτικής, αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς, που θα δώσει τη μάχη μέχρι το τέλος, μέχρι τη νίκη. Με την ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την ειδική δουλειά στη νέα γενιά, την επί της ουσίας «ίδρυσή» της στη νεολαία, και τη μαζικοποίησή της από νέους και νέες, υποστηρίζουμε ότι η πρόταση του αντικαπιταλιστικού ρεύματος και μετώπου μπορεί να προωθηθεί πιο πλατιά, πιο μαζικά και πιο μαχητικά.

- Σημαντική πλευρά είναι και οι πολιτικές συνεργασίες με άλλες ριζοσπαστικές πολιτικές δυνάμεις και συλλογικότητες στη νεολαία. Σήμερα υπάρχουν ορισμένες δυνάμεις και συλλογικότητες στη νεολαία που μπορούν να συνεισφέρουν σε ένα αντικαπιταλιστικό-επαναστατικό ρεύμα στην νεολαία. Με τις δυνάμεις αυτές (πολιτικοσυνδικαλιστικές και πολιτικές), η νΚΑ πάλεψε να διαμορφώσει σχέσεις συνεργασίας (π.χ. φοιτητικές εκλογές, blockit). Σε αυτή την κατεύθυνση θα συνεχίσουμε αποφασιστικά, αξιοποιώντας κάθε δυνατότητα για κοινή δράση στο κίνημα και συνεργασίες σε επιμέρους μέτωπα ή και συνολικά. Οι συνεργασίες αυτές επιδιώκουμε να έχουν μόνιμο χαρακτήρα, να «ριζώνουν» μέσα στην νεολαία, να αποκτούν βαθιά πολιτικά χαρακτηριστικά και να μην μένουν συνεργασίες «από πάνω», χωρίς αντιστοίχηση και ρόλο στο κίνημα της νεολαίας.

- Η ευρύτερη συλλογική πάλη, όμως, θα είναι ουσιαστικά αναποτελεσματική για την εργατική τάξη και τη νεολαία, όσο δεν θα προχωρά η συγκέντρωση των πιο πρωτοπόρων κομματιών της νεολαίας και των εργαζομένων, με βαθύτερη στρατηγική ενοποίηση και στόχο την κομμουνιστική απελευθέρωση. Αυτή την λογική θέλουμε να πρεσβεύει η σύγχρονη επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση, με βάση το περιεχόμενό της, τη σύνθεσή της και την παρέμβαση της στις κοινωνικοπολιτικές διεργασίες. Σε αυτά τα πλαίσια, επιδιώκουμε το στρατηγικό επανεξοπλισμό της νΚΑ, και την ανώτερη συνεισφορά της στην υπόθεση ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος.

Παρουσίαση: Κώστας Τριχιάς, μέλος του Κ.Σ. της ν.Κ.Α.

[Tweet](#)
